

O autorima objavljenih priповijetki

Ivan Pristaš

Hrvatski zavod za javno zdravstvo

Viktor Car Emin (Kraj kod Lovrana, 1. 11. 1870 - Opatija, 17. 4 1963.), hrvatski književnik. U mladosti je radio u školama po Istri i u Opatiji. Zbog svoje protutalijanske aktivnosti morao se 1929. godine skloniti u Sušak. Nakon drugog svjetskog rata vratio se u Opatiju gdje je ostao do kraja života. Osnovne teme njegovih literarnih djela su borba hrvatskog puka u Istri, Rijeci i Hrvatskom primorju za očuvanje nacionalne svijesti, te prikaz socijalnih prilika u toj regiji.

Silvije Strahimir Kranjčević (Senj, 17. 2. 1865 - Sarajevo, 29. 10. 1908.), najznačajniji hrvatski pjesnik realizma. Upisuje teološki studij u Rimu, ali ga napušta i vraća se u Zagreb gdje završava učiteljski tečaj i potom odlazi u Bosnu i Hercegovinu gdje radi kao učitelj (Mostar, Sarajevo, Livno, Bijeljina). Od 1895. do 1903. godine uređuje najznačajniji hrvatski časopis u Bosni i Hercegovini, Nada. Kao pjesnika zanimale su ga sve brige i tegobe njegova naroda. Bio je zaokupljen motivima iz Biblije i motivima Crkve.

Antun Gustav Matoš. Rođen u Srijemu, u drugoj godini života seli se s roditeljima u Zagreb, pa je znao reći da je: "Bunjevac porijeklom, Srijemac rodom, a Zagrepčanin odgojem". Godine 1893. dezertira i bježi u Srbiju. 1898. godine odlazi preko Beča i Münchena u Ženevu, a odatle u Pariz, u kojemu ostaje pet godina. Za to vrijeme je napisao najznačajniji dio svoje proze. Konačno, 1908., poslije trinaestogodišnjeg izbjivanja iz Hrvatske, pomilovan je i vraća se u Zagreb. Matoš je središnja ličnost hrvatske moderne. Njegove priповijetke se tematski dijele na one iz domaće zagrebačko-zagorske sredine sa stvarnim junacima što ih je sretao u životu i druge bizarnog sadržaja s dominacijom čudaka, tipova posve individualnoga karaktera.

Mihovil Pavlek Miškina (24.9.1887 – Jasenovac 21.6.1942) U rodnom selu završio 5 razreda osnovne škole. Izrastao u predstavnika narodne inteligencije svoga vremena i borca za socijalnu pravdu. Narodni zastupnik HSS-a, ubijen od ustaša. Začetnik književne misli i predvodnik grupe seljaka-pisaca u Hrvatskoj. Prvi književni sastav bio je "Nekrolog" Antunu Radiću. Potpisao ga je pseudonimom Miškina.

Dinko Šimunović (Knin, 1.9.1873 - Zagreb, kolovoz 1933.), hrvatski književnik. Završio je učiteljsku školu i radio kao učitelj u Hrvacama i na Dicmu. Spada u vodeće noveliste hrvatske moderne. Pisao je priповijetke, romane, crtice i feljtone. Njegova proza iz Dalmatinske zagore impresivna je i slikovita s jakim epskim i tananim lirskim portretima. Spojem narodnoga i umjetnoga, ostvario je posve osebujan tip novele koji u najboljim primjercima čuva trajnu svježinu.

Andrija Štampar (Drenovac kraj Pleternice, 1.9.1888. - Zagreb, 26.6. 1958.), hrvatski liječnik, specijalist higijene i socijalne medicine. Nakon 1919. postavio je temelje javnog zdravstva službi u Jugoslaviji i osnovao niz socijalno-medicinskih ustanova. Nakon prisilnog umirovljenja 1931. bio je stručnjak Higijenske organizacije Lige naroda u Kini. Vodio je osnivanje Svjetske zdravstvene organizacije te 1948. predsjedao Prvoj svjetskoj zdravstvenoj skupštini u Ženevi. Ključna je autor svjetske definicije zdravlja.

Lav Nikolajević Tolstoj (Jasna Poljana, 1828 – 1910). Ruski mislilac i jedan od najvećih svjetskih književnika. Njegova obitelj bila je plemićkog porijekla. Titulu grofa njegovim precima dodjelio je u XVIII. stoljeću osobno Petar Veliki.